

Míra štěstí

Existence člověka jako člověka myslícího je ovlivňována nastavováním hodnot a jejich porovnávání. Prostě od mládí nám někdo říká co je dobře, co špatně. Něco se dočteme, něco domyslíme. To vše doplní naše genetické vybavení. A tak se divíme, že tento je šťastný jen z tohoto, ten je nespokojený támhle z toho. A tak si vytváříme svět, ve kterém neustále něco s něčím srovnáváme. Je to dost energie, kterou tomu věnujeme. Člověk dospěje a má představu, že je mu vše jasné. Ale to by nebyl život v té barevnosti a nepředvídatelnosti. Do rodiny přijde dítě. Jenže třeba s dětskou mozkovou obrnou. Neštěstí, tragedie, nevíte. A postupně se hodnoty přeskupují. A štěstím je, že tento človíček se v 11 letech na desátý pokus trefí do vaší velké dlaně. Je to úspěch, je to důvod k radosti? Je, rozhodně pro to dítě, rozhodně pro maminku a rodinu, která věří v každíčký drobný pokrok v dovednostech dítěte. Složitý a dlouhý úvod? Nemohl jsem si jej odpustit. Vždy znovu mi toto vše proběhne hlavou, když stojíme před úkolem pomoci takovému človíčku v životě. Pomoci té rodině, najít i tu titěrnou možnou skulinku, kudy se dojde k dalšímu nepatrnému pokroku. Tak se ve firmě ProDeep objevila i jedenáctiletá, drobná dívenka na vozíku. Mluvčí byla maminka, která ji na chvilinku nepustí z dohledu. A žádá o pomoc. Neprosí, jen doufá a hledá tu další z možných cestíček. A tady se ukazuje síla a schopnost pracovníků sociálních služeb v takové firmě. Nebudu vám vyprávět, že všichni okamžitě věděli co dělat. Někteří se lekli, někteří prostě jen nenašli odvahu. Je to lidské. Tak začala ta další nekonečná pouť za novou dovedností, za radostí z dokázaného. Zde jsme vzali ku pomoci moderní asistivní technologie. Tablet s aplikací soukromé knihy, zápisníku, pomocníka. Ve firmě tomu říkáme Handibook. Borek trpělivě zkouší dovednosti v drobné motorice malé Elen. Ta se raduje z každíčkého úspěchu. To dodává síly všem kolem. S maminkou se pomalu, krok za krokem dopracováváme k základním údajům, co má Elen ráda, co ji baví. To proto, aby to plnění nových náročných úkolů pro ni přinášelo i skutečnou odměnu. Po pár setkáních je tu prototyp aplikace na tabletu. Obrázky, kde se po stisku té konkrétní velké dlaždice, velkého tlačítka, prostě toho obrázku rozezná písnička. Písnička, kterou ten obrázek symbolizuje. Přál bych vám být u toho, když se tento náročný úkol Elen podaří splnit. To je místnost přeplněná nelíčenou radostí a veselím... A taky vírou v další možný pokrok. Zdá se vám to málo? Nevěřte. Jen si to přečtete znovu od začátku. Je naprosto relativní, co je úspěch a co správná cesta. Toto je jedna započatá. Elen s maminkou se vrací. Pokud to jen trochu půjde, budou pracovat se zaměstnanci firmy na zdokonalování systému. Na nových úkolech, na nových radostech z pokroků. I tak jednoduše složitý je život člověčí!

Text zpracoval Jaroslav Čajka

Příklady dobré praxe byly vytvořeny v rámci mezinárodního projektu **Support Patients through E-Services Solutions (SPES)**, který je financován z programu CentralEurope a zdrojů ProDeep, o.s.